

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 5.

Extraordinair Session.

6te Møde.

Lirendagen den 21de August.

(Forts.)

J. C. Larsen (fortsat): Efter den foreløbige Lov og Udvalgets Forslag skal i ethvert Tilfælde, foruden Skipperen og Styrmandene, Halvdelen af Skibsmandskabet bestaae af Personer, der ere hjemmehørende i det danske Monarchie; efter denne Forordnings § 8 derimod — Thinget vil finde den trykt i Slutningen af Motiverne — er det kun nødvendigt — saaledes staaer der i det Mindste efter Ordene, tage ganske i Almindelighed — at af Mandskabet, Styrmandene indbegrebne, Halvparten skal bestaae af de kongelige Rigers og Landes Søfolk. Der er altsaa den væsentlige Forskjel imellem den foreløbige Lov og Forordningen, at ifølge denne for det Første Styrmandene ikke behøve at være nationale, og for det Andet, at Styrmandene regnes med ved af Mandskabet at beregne den Halvpart, der skal være national. Jeg siger, at det er en tilfyneladende Anomalie; jeg troer, at den kan hæves; men dette kan muligens skee paa flere Maader, og jeg veed ikke, hvorledes den høitagtede Justitsminister har tænkt sig Forholdet imellem disse to Bestemmelser. Det seer jo paafaldende ud, naar man sammenholder dem, at man under almindelige Forhold skulde have en mindre Frihed med Hensyn til Skibets Bemanding med Nationale, end man efter denne Forordning skulde have, naar netop de særegne Tidsforhold finde Sted, at der er Krig mellem fremmede Sømagter, med hvilke man har at forebygge Collisioner. Maa skee derfor den høitagtede Justitsminister vilde udtale sig herom.

Justitsministeren: Skøndt flere af de Erindringer og Bemærkninger, der ere fremsatte af den ærede Landstingsmand, bortfalde, saafremt Thinget vedtager den Erindring af Loven, der af Udvalget er foreslaaet, skal jeg dog ikke undlade at meddele de Oplysninger, jeg i denne Anledning er istand til. Hvad for det Første den Inconsequents angaaer, som den ærede Landstingsmand bemærkede at være tilstede i den foreløbige Lov, idet nemlig denne ikke indrømmer den samme Grad af Frihed og Ret til at antage fremmede Søfolk, som er indrømmet Hertugdømmerne ved Forordningen af 1838, da skal jeg bemærke, at Ministeriet troede ikke at burde træde de Søindrulleredes Ret nærmere, end skeet er, og det saameget mindre som netop paa den Tid, Loven udkom, kunde paa Grund af Forordningen af 4de Mai 1803 ligeoverfor de krigsførende Magter kun Halvdelen af Mandskabet tages frit. Forsaa vidt den ærede Landstingsmand gjorde Bemærkning om, at der ikke ved den foreløbige Lov var indrømmet samme Afgang til at forhøre ikke søindrullerede Indlændinge, som var indrømmet i Hertugdømmerne, da skal jeg der til bemærke, at Loven dog tillader de Landsværnepligtige, der ere forsynede med Interims Søpatent, at tage Hyre; men at man ikke er gaaet videre, er skeet med velberaad Hu. Det var netop under Overveielse i Ministeriet, om man ikke skulde optage den samme Bestemmelse i den foreløbige Lov, som findes i Anordningen for Hertugdømmerne, men man fandt, at det var aldeles upraktisk. Det kunde vistnok blot i et ganske enkelt Tilfælde tænkes, at En, der allerede var i den Alder, der her er Spørgsmaal om, vilde være stiftet til at lade sig forhøre, idet han i Reglen ikke vilde være stiftet til det Arbejde,